

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Cornelis Jehuda Joku en 13 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

Alle voorgedragen werden geboren als Nederlands onderdaan- niet-Nederlander in de zin van de wet van 10 februari 1910, *Stb.* 55, houdende Regeling van het Nederlandsch onderdaanschap van niet-Nederlanders. Aangezien zij bij de soevereiniteitsoverdracht in 1949 inwoner waren van het voormalige Nederlands-Nieuw-Guinea, werden zij niet aan Indonesië toegescheiden, maar behielden zij de evenvermelde vorm van Nederlandse nationaliteit. Zij verloren die op 1 oktober 1962 ingevolge artikel 2 van de Rijkswet van 14 september 1962, *Stb.* 358. Voor hun naturalisatie bestaat naar het oordeel van de ondergetekende voldoende aanleiding.

Artikel 3 van genoemde Rijkswet voorziet in verlening van het Nederlanderschap aan deze vroegere Nederlandse onderdanen bij Koninklijk besluit. Aangezien de verzoekers, genoemd onder 1, 2, 4, 5, 6, 11, 12 en 14, niet voor het verstrijken van de in dit artikel genoemde termijn een verzoek om verlening van het Nederlanderschap hebben ingediend, kunnen zij echter niet meer ingevolge deze vereenvoudigde regeling worden genaturaliseerd. Ten aanzien van de verzoeker, genoemd onder 8, is zulks wel het geval. Hij heeft echter kinderen aan wie, omdat zij de staat van Nederlands onderdaan

nooit hebben bezeten, niet op deze wijze het Nederlanderschap kan worden verleend en die derhalve slechts afzonderlijk bij de wet genaturaliseerd zouden kunnen worden. Om die reden wordt voorgesteld deze verzoeker bij de wet het Nederlanderschap te verlenen opdat de bedoelde kinderen van rechtswege in de naturalisatie zullen zijn begrepen.

De verzoeker, genoemd onder 10, kon niet voldoen aan de in meergenoemde Rijkswet gestelde eis met betrekking tot de duur van woonplaats in het Koninkrijk. In verband hiermede wordt ook hij voorgedragen voor naturalisatie bij de wet.

Aangezien de voorgedragen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren, komt het de ondergetekende redelijk voor dat zij kosteloos worden genaturaliseerd. De in het ontwerp van wet genoemde gehuwde vrouwen, die tegelijk met hun echtgenoot worden voorgedragen, hebben trouwens ingevolge artikel 3, derde lid, van de wet op het Nederlanderschap recht op kosteloze naturalisatie.

Voor zoveel nodig wordt ook afgeweken van het in de wet op het Nederlanderschap omtrent de duur van het verblijf in het Koninkrijk bepaalde.

Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om aan de verzoekster, genoemd onder 3, namen te verlenen, en de geslachtsnaam van de verzoekers, genoemd onder 4, 5 en 6 — vader en twee meerderjarige zoons — te veranderen zodat deze naam gemakkelijker uitspreekbaar wordt.

De Minister van Justitie,
STRUYCKEN.

¹⁾ De ingewonnen ambtsberichten zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.